

**ΒΙΩΝΟΥΜΕ, ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ
(1)**

ΚΥΡΙΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο Κύριος ήρθε να υπηρετήσει ως Γιατρός,
για να μας θεραπεύσει, να μας ανακτήσει, να μας ζωντανέψει και να μας σώσει,
ώστε να μπορέσουμε να ανασυγκροτηθούμε για να γίνουμε οι καινούργιοι, ουράνιοι πολίτες, με
τους οποίους ο Κύριος θα μπορέσει να καθιερώσει την ουράνια βασιλεία Του
πάνω σε αυτή τη διεφθαρμένη γη.

Χρειάζεται να γνωρίζουμε, να βιώνουμε και να μαρτυρούμε
ότι η βασιλεία του Θεού είναι η δύναμη που καταστέλλει την εξέγερση
και η μεταμόρφωση του Κυρίου Ιησού.

Ο Χριστός ως Λόγος του Θεού μιλάει για τον Θεό
καθώς έγινε η σκάλα
που φέρνει τον ουρανό (τον Θεό) στη γη (στον άνθρωπο)
και ενώνει τη γη (τον άνθρωπο) με τον ουρανό (τον Θεό),
όντας ένα για την οικοδομή του Θεού.

Η Θεία Τριάδα αποτελεί το πλαίσιο
ολόκληρης της Καινής Διαθήκης.
Έτσι, η Θεία Τριάδα αποτελεί και τη δομή του βιβλίου των Πράξεων.
Κάθε κεφάλαιο στις Πράξεις των Αποστόλων
αποκαλύπτει τη λειτουργία της Θείας Τριάδας
για την εκτέλεση της οικονομίας του Θεού στην Καινή Διαθήκη.

1ο Μήνυμα

Ο Χριστός ως το Μεγάλο Φως, ο Κάτοχος Εξουσίας, ο Γιατρός, ο Νυμφίος, το Ακατέργαστο Καινούργιο Ύφασμα και το Νέο Κρασί

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 4:16, 8:5-13, 9:9-17

I. Ο Χριστός είναι το μεγάλο φως που λάμπει σε όσους κάθονται στο σκοτάδι, και που ανατέλλει σε όσους κάθονται σε τόπο και σκιά θανάτου—Μτ 4:16, Ιω 1:4-5, 12:36, Εφ 5:8, Κολ 1:12-13, Β΄ Κορ 4:6-7, Πραξ 26:18:

- A. «Χάρη στα γεμάτα έλεος σπλάχνα του Θεού μας, με τα οποία θα μας επισκεφτεί ανατολή από ψηλά, για να φωτίσει αυτούς που κάθονται μέσα στο σκοτάδι και στη σκιά του θανάτου, για να κατευθύνει τα πόδια μας στην οδό της ειρήνης»—Λκ 1:78-79, 6:36, Θρ 3:22-23.
- B. «Σε σας, όμως, που φοβάστε το όνομά μου, θα ανατείλει ο ήλιος τής δικαιοσύνης, με θεραπεία στις φτερούγες του· και θα βγείτε, και θα σκιρτήσετε σαν μοσχάρια τής φάτνης»—Μαλ 4:2, Ψλ 84:11, 86:11.
- Γ. Ο Ψαλμός 22 είναι «σύμφωνα με την ελαφίνα της αυγής (Αγέλεθ Σάχαρ)»—τίτλος.
- Δ. «Εκείνοι, όμως, που τον αγαπούν ας είναι σαν τον ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του»—Κρ 5:31β, Ησ 60:1, 5α.
- Ε. «Ο δρόμος, όμως, των δικαίων είναι σαν το λαμπρό φως που φέγγει περισσότερο και περισσότερο, μέχρις ότου γίνει τέλεια ημέρα»—Πρμ 4:18, Φιλ 2:15-16α.
- ΣΤ. «Τότε οι δίκαιοι θα ακτινοβολήσουν σαν τον ήλιο μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους»—Μτ 13:43α.

II. Ο εκατόνταρχος είδε ότι ο Κύριος είχε εξουσία επειδή ο Κύριος ήταν άνθρωπος κάτω από εξουσία—Μτ 8:5-13:

- A. Ο εκατόνταρχος αναγνώρισε ότι ο Κύριος ήταν άνθρωπος κάτω από εξουσία όταν είπε, «Κι εγώ είμαι άνθρωπος κάτω από εξουσία». Αφού ο εκατόνταρχος ήταν άνθρωπος κάτω από εξουσία, είχε την εξουσία να δίνει εντολές σε όσους ήταν κάτω απ' αυτόν—Μτ 8:9:
 - 1. Όντας Θεάνθρωπος στην ανθρώπινη φύση Του πάνω στη γη, ο Κύριος Ιησούς ήταν απόλυτα κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής του Πατέρα—Ιω 5:19, 4:34, 17:4, 14:10, 24, 5:30, 7:18.
 - 2. Όντας άνθρωπος, ο Κύριος απέρριψε τη φυσική Του ανθρώπινη φύση και έζησε μια ζωή κάτω από τον περιορισμό της θείας ζωής του ουράνιου Πατέρα.
 - 3. Επειδή βρισκόταν πρακτικά κάτω από τη διακυβέρνηση της θείας ζωής του Πατέρα, ο Κύριος βασίλευε στη ζωή—Φιλ 2:8-11.
 - 4. Επειδή ήταν άνθρωπος κάτω από την εξουσία του Πατέρα, είχε την εξουσία του Πατέρα.
 - 5. Όταν έχουμε καθαρό ουρανό σαν όψη φοβερού κρυστάλλου (μια αγαθή και αγνή συνείδηση), μη έχοντας τίποτα άλλο ανάμεσα σε μας και τον Κύριο, είμαστε γεμάτοι με την ουράνια κατάσταση και ατμόσφαιρα της κυβερνούσας παρουσίας του Κυρίου, ώστε να βασιλεύουμε στη ζωή με τη χάρη που βασιλεύει μέσα μας—Ιεζ 1:22, 26, Απ 22:1, Ρωμ 5:17, 21, Εβρ 4:16, βλ. Κολ 1:13.
- B. Ο εκατόνταρχος αναγνώρισε την εξουσία του Κυρίου Ιησού—Μτ 8:9:
 - 1. Όσον αφορά τον Κύριο, η εξουσία Του ασκείται κυρίως με τον λόγο Του—Μτ 8:8.
 - 2. Όσον αφορά εμάς, η εξουσία του Κυρίου ασκείται δια της πίστεως που εγγέεται απ' Αυτόν—Μτ 8:10, 13, Εβρ 12:2.
- Γ. Όταν ο Κύριος Ιησούς ήταν πάνω στη γη, δίδασκε ως κάτοχος εξουσίας—Μτ 7:28-29, Μκ 1:22:

1. Οι αυτοδιορισμένοι γραμματείς, διδάσκοντας από μόνοι τους μάταια γνώση, δεν είχαν ούτε εξουσία ούτε δύναμη—βλ. Β΄ Κορ 3:6, 8.
2. Ο Κύριος Ιησούς, όντας ο Δάσκαλος που εξουσιοδοτήθηκε από τον Θεό, διδάσκοντας αλήθειες από τον Θεό, δεν είχε μόνο πνευματική δύναμη για να υποτάσσει τους ανθρώπους, αλλά και θεία εξουσία για να τους υποτάσσει στη θεία διακυβέρνηση—Ησ 30:20-21, Μτ 23:8, 10.

III. Καθώς καλούσε τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν για τη βασιλεία, ο Κύριος Ιησούς, που είναι ο Βασιλιάς της ουράνιας βασιλείας, υπηρετούσε ως Γιατρός—Μτ 9:9-13:

- A. Η κρίση ενός δικαστή γίνεται σύμφωνα με τη δικαιοσύνη, ενώ η θεραπεία ενός γιατρού είναι σύμφωνα με το έλεος και τη χάρη.
- B. Αν ο Κύριος είχε επισκεφτεί εμάς, τους αξιολύπητους, σαν Δικαστής, θα είχαμε όλοι καταδικαστεί και απορριφθεί, και κανένας από μας δεν θα ήταν ικανός, επιλεγμένος ή καλεσμένος να αποτελέσει μέρος του λαού της ουράνιας βασιλείας Του—Μτ 8:2-16, 28-32, 9:2-11, Ψλ 103:1-4, 107:17-22.
- Γ. Ωστόσο, ο Κύριος ήρθε να υπηρετήσει ως Γιατρός, για να μας θεραπεύσει, να μας ανακτήσει, να μας ζωντανέψει και να μας σώσει, ώστε να μπορέσουμε να ανασυγκροτηθούμε για να γίνουμε καινούργιοι, ουράνιοι πολίτες, με τους οποίους ο Κύριος θα μπορέσει να καθιερώσει την ουράνια βασιλεία Του πάνω σε αυτή τη διεφθαρμένη γη.
- Δ. «Δεν υπάρχει δίκαιος ούτε ένας» (Ρωμ 3:10). Όλοι οι «δίκαιοι» δικαιώνουν τον εαυτό τους, όπως έκαναν οι Φαρισαίοι (Λκ 18:9). Ο βασιλιάς Σωτήρας δεν ήρθε να καλέσει εκείνους αλλά τους αμαρτωλούς.
- E. Όντας ο Γιατρός μας, ο Κύριος μάς θεραπεύει κυρίως στο πνεύμα και την ψυχή μας, θεραπευοντάς μας από τις πνευματικές μας ασθένειες. Οι τελώνες και οι αμαρτωλοί δεν ήταν άρρωστοι σωματικά αλλά πνευματικά—Μτ 9:10, 13, Πρμ 4:20-23.
- ΣΤ. Καθώς βιώνουμε τον σταυρωμένο Χριστό και ζούμε μια σταυρωμένη ζωή, ο αναστημένος Χριστός γίνεται η δύναμη που μας θεραπεύει, και ο Κύριος γίνεται ο Θεραπευτής μας—Εξ 15:22-27.

IV. Ο Χριστός είναι ο Νυμφίος μας—Μτ 9:14-15:

- A. Τόσο οι γιατροί όσο και οι νυμφίοι είναι ευχάριστοι άνθρωποι. Ο βασιλιάς Σωτήρας πρώτα θεράπευσε τους ακολούθους Του και μετά τους έκανε γιους του νυμφώνα. Στο τέλος, θα τους κάνει να γίνουν η νύφη Του.
- B. Χρειάζεται να Τον κρατάμε όχι μόνο ως τον Γιατρό μας, ώστε να μπορεί να ανακτηθεί η ζωή μας, αλλά και ως τον Νυμφίο μας, ώστε να μπορούμε να έχουμε την απόλαυση του να ζούμε στην παρουσία Του—Φιλ 3:12-13.
- Γ. Το Πνεύμα έχει σταλεί σε αποστολή από τον Πατέρα, για να μας ομορφαίνει με τα πλούτη του Χριστού, ώστε να γίνουμε η νύφη Του—Γεν 24, Εφ 5:25-27.

V. Ο Χριστός είναι το ακατέργαστο καινούργιο ύφασμα—Μτ 9:16, Λκ 5:36:

- A. Η λέξη «ακατέργαστο» υποδηλώνει ότι το ύφασμα δεν είναι λαναρισμένο, αχνιστό, πλυμένο, φινιρισμένο και επιστρωμένο.
- B. Το ακατέργαστο ύφασμα υποδηλώνει τον Χριστό, από την ενσάρκωση μέχρι τη σταύρωσή Του, σαν ένα κομμάτι καινούργιου υφάσματος που δεν είναι επεξεργασμένο και ολοκληρωμένο, ενώ το καινούργιο ρούχο στον Λουκά 5:36 υποδηλώνει τον Χριστό σαν ένα καινούργιο ένδυμα μετά την «επεξεργασία» Του κατά τη σταύρωσή Του.
- Γ. Ο Χριστός αρχικά ήταν το ακατέργαστο ύφασμα για την παραγωγή ενός καινούργιου ενδύματος. Έπειτα, διαμέσου του θανάτου και της ανάστασής Του, ο Χριστός έγινε το καινούργιο ένδυμα που μας καλύπτει, όντας η δικαιοσύνη μας ενώπιον του Θεού, ώστε να δικαιωθούμε και να γίνουμε αποδεκτοί από τον Θεό—Λκ 15:22, Γαλ 3:27, Α΄ Κορ 1:30, Ψλ 45:13-14, Απ 19:8, Ιερ 2:32.

- Δ. Ένα μπάλωμα από ακατέργαστο ύφασμα, ραμμένο σε ένα παλιό ρούχο, απομακρύνεται από το ρούχο λόγω της δύναμης της συρρίκνωσής του, κάνοντας έτσι το σκίσιμο χειρότερο. Το ράψιμο ενός ακατέργαστου υφάσματος σε ένα παλιό ένδυμα υποδηλώνει ότι οι άνθρωποι προσπαθούν να μιμηθούν ό,τι έκανε ο Χριστός κατά την ανθρώπινη ζωή Του πάνω στη γη, χωρίς να πιστεύουν στον σταυρωμένο Ιησού ως τον Λυτρωτή τους ή στον αναστημένο Χριστό ως τη δικαιοσύνη τους, για να δικαιωθούν και να γίνουν αποδεκτοί από τον Θεό.
- Ε. Η μίμηση της ανθρώπινης ζωής του Χριστού «απομακρύνει» από το «παλιό ρούχο» τους, που είναι η συμπεριφορά τους από την παλιά τους φυσική ζωή.
- ΣΤ. Οι άνθρωποι της βασιλείας δεν θα το έκαναν αυτό. Εκείνοι λαμβάνουν τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό ως το καινούργιο ρούχο τους, που τους καλύπτει, όντας η δικαιοσύνη τους ενώπιον του Θεού.

VI. Ο Χριστός είναι το νέο κρασί μας που μπαίνει σε ασκιά καινούργια—Μτ 9:17:

- Α. Η λέξη «νέο» υποδεικνύει κάτι χρονικά νέο, πρόσφατο, νεοαποκτηθέν:
 - 1. Το νέο κρασί υποδηλώνει τον Χριστό ως τη νέα ζωή που μας ευφραίνει με δύναμη, μας ενδυναμώνει, μας ενεργοποιεί, και μας κάνει πολύ ευτυχισμένους—Κρ 9:12-13.
 - 2. Όλες οι θρησκείες είναι σαν παλιά ασκιά. Το νέο κρασί, που μπαίνει στα παλιά ασκιά, σπάει τα ασκιά με τη δύναμη της ζύμωσής του. Το να βάζουμε νέο κρασί σε παλιά ασκιά σημαίνει να βάζουμε τον Χριστό, ως την συναρπαστική ζωή, σε οποιοδήποτε είδος θρησκείας—Μτ 9:14-15.
 - 3. Το να είμαστε θρησκευόμενοι σημαίνει να λατρεύουμε τον Θεό, να υπηρετούμε τον Θεό, και να κάνουμε πράγματα για να ευαρεστούμε τον Θεό, αλλά μακριά από τον Χριστό και χωρίς τον Χριστό, που είναι το Πνεύμα—βλ. Γαλ 1:14-16α.
- Β. Η λέξη «καινούργιο» αναφέρεται στη φύση, την ποιότητα ή τη μορφή, σε κάτι ασυνήθιστο ή αχρησιμοποίητο:
 - 1. Τα καινούργια ασκιά υποδηλώνουν την εκκλησιαστική ζωή στις τοπικές εκκλησίες, ως το σκεύος για το νέο κρασί, το οποίο είναι ο ίδιος ο Χριστός ως η συναρπαστική ζωή.
 - 2. Ο ατομικός Χριστός είναι το νέο κρασί, η εσωτερική συναρπαστική ζωή, ενώ ο συλλογικός Χριστός είναι το καινούργιο ασκί, το εξωτερικό σκεύος που περιέχει το νέο κρασί. Ο συλλογικός Χριστός, η εκκλησία, είναι το καινούργιο ασκί που περιέχει τον ατομικό Χριστό, το νέο κρασί:
 - α. Η εκκλησία, όντας η διεύρυνση του Χριστού, είναι πλήρης και συγκροτημένη με τον Χριστό.
 - β. Τα μέλη που συναρμολογούνται αποτελούν το ένα Σώμα, και αυτό το Σώμα είναι ο Χριστός. Ο Χριστός είναι η Κεφαλή του Σώματος και το Σώμα της Κεφαλής—Α΄ Κορ 12:12, Πραξ 9:5.
 - γ. Ο Χριστός δεν είναι διαιρεμένος. Ο Χριστός μέσα σου είναι ένα με τον Χριστό μέσα μου, και ο Χριστός μέσα μας είναι ένα με τον Χριστό μέσα σε όλους τους άλλους Χριστιανούς—Α΄ Κορ 1:10, 13α.
 - δ. Επομένως, ο Χριστός είναι το Σώμα που αποτελείται από τα πολλά μέλη που είναι πλήρεις με Αυτόν. Αυτό είναι το καινούργιο ασκί, το οποίο είναι η εκκλησιαστική ζωή που περιέχει τον Χριστό ως το νέο κρασί.
 - 3. Μεταξύ των ανθρώπων στην εκκλησία, το καινούργιο ρούχο, το νέο κρασί και το καινούργιο ασκί έχουν ήδη ανακτηθεί. Έχουμε τον Χριστό ως την εκκλησιαστική μας ζωή με ένα συλλογικό τρόπο. Η εκκλησία, που είναι το ασκί, είναι ο τελικός στόχος του Θεού.